

У име Оца и Сина и Светога Духа!

За путника браћо и сестре који по пустињи путује нема веће радости него када на хоризонту види неко лиснато и зелено дрво. Па се обрадује томе и хита тамо надајући се да ће се под њим моћи одморити и ојеквити и добити снаге за даље путовање. Још ако под тим дрветом нађе и извор хладне воде онда његовој радости нема краја. Тако бива у животу свакога од нас браћо и сестре. Сви смо ми путници у овоме животу на путу који води у Царство небеско, у небески горњи Јерусалим. И овај живот није ништа до једна пустиња безводна где вребају многе опасности са разних страна и зато наше путовање захтева да будемо веома опрезни на томе путовању, да будемо увек будни, трезвени, да пазимо како путујемо. А ми смо сада посебно за време светога Великога поста пре три недеља ступили на један пут, пут поста, Часнога поста, на путу који води васкрсењу Христовоме.

На том путу поста многи су се уморили, многи посустали, многи клонули, неки чак и одустали од тога пута. Али ми који смо тврдо решени да на томе путу истрајемо до краја, потребан је предах повремено. И ето света Црква знајући нашу људску немоћ и слабост у средини овога поста износи пред нас животворни крст Господњи као једно зелено лиснато дрво да се под њим одморимо, да се ојеквимо да бисмо могли наставити своје путовање и благополучно га довршити и стићи у радост васкрсења Христовога.

Данас је дакле, недеља крстопоклона управо зато што се износи пред нас, пред вернике свети часни крст Господњи који је сила и спасење, који је оружје које нам је Господ оставио у борби са видљивим и невидљивим непријатељима. Да нас он штити, да нас чува, да нас заклања од сваког искушења, од свакога зла. Песма ова коју смо слушали каже: Крст је сила и знамење крст је спасење. Без крста се не може стићи до вечнога живота. Зато је и Господ рекао у своме светом Јеванђељу: „Ко хоће за мном да иде нека се одрекне себе и узме крст свој и за мном иде.“

Није рекао са мном него за мном! Зашто? Нисмо ми Христу другари да идемо са њим руку под руку него Он је наш вођа. Вођа иде напред а ми који смо вођени идемо за њим. Али идемо носећи крст свој онако као што је Он свој крст носио, трпељиво, кроз цео живот свој, од витлејемске пећине па до Голготе. Невоље, страдања, гоњења, зависти фарисеја и садудеја, мржња јеврејскога народа према Њему, све је то био крст који је Господ трпељиво носио да би на крају био подигнут на крсту од дрвета и на њему разапет. Ради чега? Ради нас људи и ради нашега спасења. Колико је милостив Господ! Није нам заповедио да ми узмемо његов крст, он је претежак за нас људе, него да узмемо свој крст. А крст наш шта је? То су животне невоље, то су страдања, то су болести, то су непријатности које нас прате у овоме животу. То је оно на чему смо ми разапети и треба са тим крстом својим да следимо Господа Христа. Он зна циљ, Он зна пут. Нећемо залутати ако за њим будемо ишли. Ако се одвојимо од Њега, ако се окренемо од Њега онда ћемо сигурно залутати у безводну пустињу и тамо ће нам онда бити неславан крај.

Тако Господ је својим крстом победио непријатеље и своје и наше и дао нам крст свој часни да нам он буде заштитник у животу нашем овде на земљи. Да гледајући крст Господњи добијемо снагу од њега за ношење нашега крста, наших невоља, наших страдања, наших подвига, један од којих је и свети пост. Јер шта је пост? То је један труд, један напор да се иде за Господом Христом. Тај наш труд и подвиг Господ је осветио својим постом од четрдесет дана проведених у пустињи без хране, без воде, без ичега. Зашто? Да би победио кушача који га је тамо покушавао да саблазни, да га куша и наведе на погрешан пут.

Али Господ је све издржао, победио свога кушача и тиме дао пример и снагу нама да и ми сва искушења своја побеђујемо крстом часним, трудом, молитвом, подвигом, трпљењем, смирењем, борбом против својих слабости. А много слабости имамо као људи, многе

страсти у нама пребивају. Многа искушења постоје у животу нашем која нас маме на рђав пут. Ту су греховне и грешне мисли, ту су жеље, ту се дела рђава, ту је мржња, ту је гордост, ту је сујета. Све то треба победити идући за Господом Христом.

А пост је једно средство, једно оружје које нам у томе помаже. Јер лишавајући своје тело јаке и мрсне хране ми њега смиравамо, његове потребе, његове страсти, и тиме дајемо души прилику да она буде господар над телом а не да буде робиња телу. То је смисао поста. Али пост није само телесни, телесно уздржање од поједине врсте хране. Пост је уздржање душе од рђавих дела, од рђавих помисли, од рђавих жеља, од свега онога што човеку смета у идењу за Господом Христом. Ако будемо браћо и сестре тако разумели свој и овај свети Часни пост, ако се будемо трудили да тако по њему идемо и да га издржимо до краја, седам недеља, онда Господ ће показати милост своју према нама.

Јер без помоћи Божије ми не можемо ништа чинити као што је Господ и рекао: „Без мене не можете ништа чинити.“ Ништа добро, а зло нажалост можемо. И чинимо га без Господа Христа и на супрот њему, али ништа добро не можемо чинити. А ми желимо да чинимо добро, јер само тиме ми спасавамо душу своју и постижемо циљ свога боравка овде на земљи. Човек је створен и постављен у овај свет не да би овде проживео у сластима и страстима педесет, осамдесет или сто година па да га нестане. Не! Него је створен и послат овде да би животом на земљи припремио себе и заслужио живот вечни у Царству Христовоме, у вечном блаженству, у присуству Бога и у друштву са светитељима Божијим и са анђелима Божијим. То је циљ нашега боравка на земљи.

Нека би Господ дао снаге свима нама молитвама Свете Богородице, силом часног и животворног Крста и заступништвом свих угодника Божијих који су Богу угодили, који су живот свој проживели по заповестима Божијим да и ми испунимо своје назначење овде на земљи, да живимо по закону Божијем, по заповестима Божијим. Да

се клонемо зла, а ако га и чинимо да се онда кајемо, исповедамо грехе своје и тако припремљени постом, молитвом, светом тајном покајања и пре свега светом тајном причешћа Телом и Крвљу Господа Христа, да припремимо себе за сусрет са васкрслим Господом али и за наше васкрсење да нас Господ прими у Царство своје небеско да бисмо тамо и ми са свима светима славили Њега чудесног Господа са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност.

Амин.

Нека је срећан и Богом благословен овај дан и овај празник браћо и сестре.